

вік батьків та їх дітей. Це забезпечить самореалізацію батьків і їх самовдосконалення шляхом зацікавленого сприймання необхідних їм знань, набуття навичок і можливість апробації набутого досвіду у власній сім'ї.

Окреслені методологічні аспекти формування педагогічної культури батьків є основою педагогічної системи роботи педагогічного колективу ЗДО з батьками, реалізація якої є перспективою подальших досліджень

Список використаних джерел

1. Алексєєнко Т.Ф. *Готовність батька до виховання дитини. Педагогіка і психологія.* 2002. № 4. С. 37
2. Белоногова Г. *Педагогические знания – родителям. Дошкольное воспитание.* 2008. № 1. С. 82 - 92.
3. Березняк Є. *Співпраця керівників дошкільних закладів з батьками та громадськістю. Освіта України.* 2003. 20 грудня. С. 6.
4. Анненко В. *Дитячий садок + батьки. Дитячий садок.* 2004. № 11. С. 8.
5. Струмилин С. Г. *Нетрадиционные формы работы с родителями ДОУ. Дошкольная педагогика.* 2013. №7. С. 208.
6. Федорович Л.О. *Сім'я та дитячий садок: взаємодія у вихованні особистості. Імідж сучасного педагога.* 2003. №7. С.42-43.
7. Хомишак О. *Формування педагогічної культури батьків в умовах ДНЗ. Молодь і ринок.* №2. 2017. С. 32-33.

УДК 373.2.015.31:792

Пилипенко Н. В.

*Полтавський національний педагогічний
університет імені В. Г. Короленка
Науковий керівник - к.п.н., доц. Манжелій Н. М.*

ФОРМУВАННЯ ТВОРЧОЇ ОСОБИСТОСТІ ДОШКІЛЬНИКА ЗАСОБАМИ ЛЯЛЬКОВОГО ТЕАТРУ

У статті розглянуто проблему формування творчої особистості дошкільника засобами лялькового театру. Наголошено на його ролі у всебічному розвитку дітей дошкільного віку.

Постановка проблеми. У Базовому компоненті дошкільної освіти зазначено, що метою діяльності закладу дошкільної освіти є забезпечення гармонійного розвитку кожної дитини, створення сприятливих умов для її особистісного становлення та творчої самореалізації. Театралізована діяльність є ефективним засобом педагогічного впливу на розвиток особистості дошкільника. Водночас, вона виступає як специфічний вид дитячої активності і один із найулюбленіших видів творчості [2].

Залучення до театру дітей дошкільного віку відбувається, у більшості випадків, завдяки ляльковим виставам. Враховується

інтерес дошкільників до цього виду театру, доступність дитячому сприйняттю, а також його значення для інтелектуального, морального і естетичного виховання.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблемою естетичного виховання займалися такі науковці як Л. В. Артемова, О.П. Аматыєва, А. М. Богуш, Н. В. Гавриш, які розглядали ляльковий театр як засіб розвитку творчих здібностей дошкільників. Роль театралізованої діяльності у всебічному розвитку дошкільників висвітлено у працях Т. М. Караманенко, Ю. Р. Караманенко, Д. У. Менджерницької, А. П.Усової.

Шляхи, методи і прийоми використання засобів лялькового театру у навчально – виховному середовищі закладу дошкільної освіти розкривали у своїх роботах Т. Н. Доронова, М. Д. Маханева, Н. Пасічник, І. Товма та ін.

Мета статті: висвітлити роль засобів лялькового театру у процесі формування творчої особистості дошкільника.

Виклад основного матеріалу. Театралізована діяльність впливає на розвиток всіх сторін життєдіяльності дошкільника. Дитина усвідомлює театр як вираження життєвих ситуацій у грі ляльок, дізнається про різні види лялькового театру (пальчиковий, рукавичковий, маріонеток та ін.), їх особливості та призначення.

Ляльковий театр – особливий вид театральної вистави, у якій окрім акторів чи поруч з ними діють ляльки. Провідною ідеєю лялькового театру у закладі дошкільної освіти є організація за допомогою ляльок розваги з ігровою, дидактичною, інформаційною та комунікативною метою. За допомогою ляльок актори (лялькарі) створюють яскраві образи, передають характерні риси людського характеру і форми поведінки, вкладають у репліки і дії ляльок повчальний зміст [3, с. 4].

Дошкільник може виконувати різні ролі у ляльковому театрі – глядача у процесі сприймання театрального видовища, сценариста при підготовці до театральної вистави, актора у театральній грі. Під час театралізованої діяльності в дітей формуються вміння творчого самовияву, розвивається здібність до використання прийомів імпровізацій, прагнення до перевтілення. Внаслідок цього реалізуються потреби дитини у самовираженні, спілкуванні та пізнанні себе через відтворення різних образів.

У відвертому, щирому ставленні до художнього втілення ляльок та їх дій дитина виявляє рівень художньо-естетичного сприймання, мовленнєву компетенцію, знання, вміння, навички, здобуті нею раніше в умовах спеціально організованого навчання. Лялькова вистава сприяє розвитку інтелектуальної сфери, адже її засобами збагачуються знання дошкільників про театр, вони вчиться порівнювати героїв різних казок, планувати власні дії щодо реалізації задуму майбутньої вистави. Діти знайомляться з

оточуючим світом у всьому його різноманітті через образи, звуки, а вміло поставлені питання змушують їх думати, аналізувати, робити висновки і узагальнення [4, с.18].

Ляльковий театр є джерелом розвитку емоційної сфери, глибоких переживань і відкриттів дитини. Він залучає до духовних цінностей і позитивно впливає на естетичний розвиток: виховує художній смак, розвиває творчий потенціал, вчить бачити прекрасне в житті і людях, формує стійкий інтерес до театрального мистецтва та визначає потребу кожної дитини звертатися до театру як до джерела емоційного співпереживання та творчої співучасті [1, с. 10].

Кожен літературний твір або казка для дітей дошкільного віку завжди мають моральну спрямованість. Улюблені герої стають об'єктами для співпереживання, зразками для наслідування і ототожнення, через них дошкільник висловлює своє власне ставлення до добра і зла. Переживаючи різноманітні життєві ситуації, дитина розв'язує чимало проблемних ситуацій опосередковано, від імені персонажу. Завдяки цьому у дошкільників формуються моральні якості і долаються певні недоліки. Сором'язливим, невпевненим у собі дітям ляльковий театр допомагає зняти напруження, повірити у власні можливості, неорганізованим – вчитися.

У процесі створення лялькової вистави діти в художній формі висловлюють почуття і думки і, тим самим, розкривають свою особистість. Використовуючи весь багатий арсенал театральних засобів, вони одержують при цьому і суто ігрову насолоду, що дозволяє закріпити знання та уміння.

Зміст лялькової вистави та участь дітей у ній визначається поставленими завданнями, віковими та індивідуальними особливостями дошкільників. Завдання підготовки до гри-драматизації вирішуються в ході спостережень, екскурсій, під час читання художньої літератури, слухання музики, співу, музичних, рухових і дидактичних ігор, ігрових вправ, самостійної художньої діяльності та спеціально організованих занять [4, с. 17].

Мистецтво театру, яке являє собою органічний синтез музики, танцю, живопису, акторської майстерності не тільки створює умови для розвитку творчої особистості, допомагає дітям засвоїти правила і закони життя, формує соціально – комунікативні уміння. Здатність до взаємодії з іншими є необхідним елементом самореалізації дошкільника.

Висновок. Отже, ляльковий театр забезпечує одну із провідних ліній у вихованні всебічно розвиненої особистості дошкільника. Він стимулює пізнавальну активність дітей, розвиток їх творчості, духовності та інтелектуальних інтересів, розширює світогляд, формує культуру міжособистісного спілкування.

Список використаних джерел

1. Гарматюк О. Театр, який виховує. Дошкільне виховання. 2017. № 2. С. 9-11.

2. Коментар до Базового компонента дошкільної освіти в Україні: нова редакція; за ред. О. Л. Кононко. Київ.: Дошкільне виховання, 2012. 243 с.
3. Пасічник Н. Ляльковий театр своїми руками. Дошкілля. 2018. № 3. С. 4-7.
4. Товма І. Театр починається з іграшки. Дошкільне виховання. 2016. № 6. С. 16-18.
5. Фантазії вихователя: ігри-драматизації, театралізована діяльність. Дитячий садок. 2004. № 35. С.25- 29.
6. Чурилова Е.Г. Методика і організація театралізованої діяльності дошкільників та молодших школярів. Миколаїв: ВЛАДОС, 2003. 160 с.
7. Щеткин А.В. Театральна діяльність у дитсадку: Львів. Мозаїка – Синтез, 2008.
8. Яковенко Л.В. Театралізовані казки : Харків. Ранок, 2015. 96 с.

УДК 373.2:001.895(477.53-25)

Полякова А. О.

*Полтавський національний педагогічний
університет імені В. Г. Короленка
Науковий керівник – к.п.н., доц. Гришко О. А.*

З ДОСВІДУ РОБОТИ СУЧАСНИХ ЗДО ТА СНВК МІСТА ПОЛТАВА

У статті проаналізовано вплив впровадження інноваційних технологій в освітній процес ЗДО міста Полтава. Розкрито особливості розвитку пізнавальної активності дітей.

***Ключові слова:** інноваційні технології, пізнавальна активність, методика, пріоритетні напрямки роботи, всебічний розвиток.*

Розвиток дошкільної освіти залишається одним із пріоритетних напрямів державної політики в освітній галузі. Незмінним завданням дошкільної освіти є організація освітнього середовища закладів дошкільної освіти (ЗДО) таким чином, щоб воно сприяло формуванню гармонійної розвиненої особистості, оптимізувало розвивальний потенціал дітей. Цілісність процесу особистісного й інтелектуального розвитку дитини можлива за умови забезпечення внутрішнього зв'язку в змісті освітньої роботи, методах педагогічного керівництва, формах організації діяльності у ЗДО [2]. Сучасний ЗДО з метою своєчасного виявлення, підтримки та розвитку природних нахилів та здібностей вихованців може організувати освітній процес за одним чи кількома пріоритетними напрямками (художньо-естетичний, фізкультурно-оздоровчий, музичний, гуманітарний тощо) [7].

Проблемам інноваційної діяльності в освітній сфері було присвячено чимало досліджень провідних вчених, серед яких К. Ангеловський, О. Арламов, Н. Артикуца, І. Бех, М. Бургін, Л. Ващенко, Г. Герасимова, Л. Даниленко, В. Журавльов, Л. Ілюхіна, М. Кларіна, О. Козлова, А. Ніколс, О. Пехота, Л. Подимова,